

A malmot kereső legény

Amikor az én öregapám született, én olyan kis futkosó gyerek voltam. Volt négy ökrünk. Kettő nem a mienk volt, kettő meg másé. Egyszer én avval a négy ökörel elvittem a búzám a malomba. A malom nem volt odahaza. Én letúztam az ustornyelet az ökrök elé, hogy el ne menjenek és ráakasztottam a kalapomat, s elmentem keresni a malmot. De én a malmot sehol sem találtam. Mikor visszagyöttem, a' ustornyél oly magas fává nőtt, hogy nem tudtam róla levenni a kalapomat. Hát fölmásztam. Kezdtém mászni a fára, a fa derekán vót egy luk, s abba döglött seregélyek vótak. Ezeket én kiszedtem, beleraktam az ingem aljába, és mikor kezdtém velük lemászni, azok elrepűtek velem. Vittek egy nagy tó fölött, ott pedig az asszonyok a ruhát szapulták. Elkezdték kiabálni:

– Távozz túlem sátán! Távozz tőlem sátán!

Én azt gondótam, azt kiabálják, hogy:

– Tágítsd gatyád, tágítsd!

Megtágítottam a gatyám és a döglött seregélyek kipotyogtak, én pedig beleestem az asszonyok közé. Jó összeverték a mosófával, még most is fáj a derekam.